

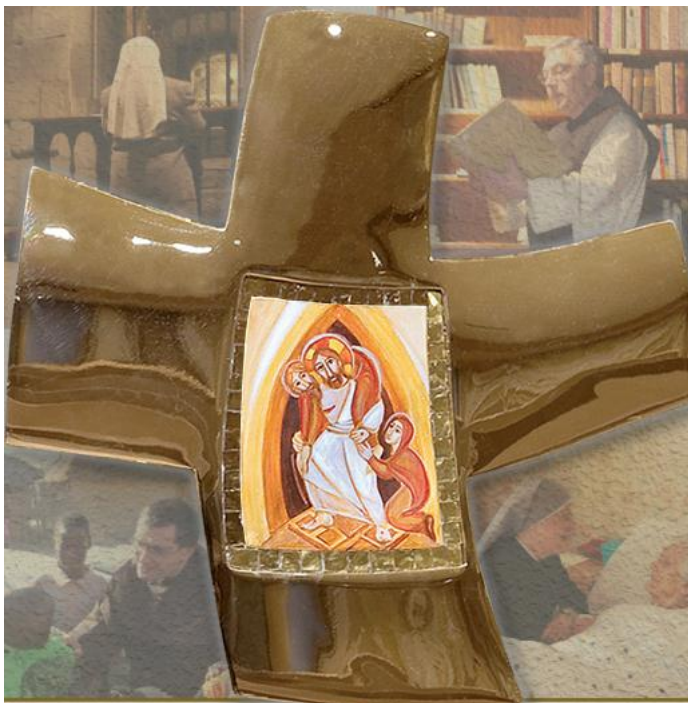

Unió de Religiosos de Catalunya

Barcelona, 31 de gener de 2013

ANY VI. núm. **200**

**Missatge del P. Màxim Muñoz, president de l'URC,
amb motiu de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada**

La vida consagrada en l'Any de la fe
*Signe viu de la presència
de Crist ressuscitat en el món*

Benet XVI, Porta fidei, 15

JORNADA PER A LA VIDA CONSAGRADA - 2 de febrer de 2013

2 de febrer de 2013

Un Any més tenim l'oportunitat com a Església de celebrar el do que representa la vida consagrada. Ho fem a pocs mesos del 50è aniversari de la inauguració del Concili Vaticà II, que va situar aquesta forma de vida en el conjunt del Poble de Déu i va dir d'ella que és "un do de Déu, que l'Església ha rebut del seu Senyor i conserva sempre per la seva gràcia" (LG 43) i que "pertany indiscutiblement a la seva vida i santedat" (LG 44).

També celebrem aquesta Jornada en l'Any que el Papa Benet XVI ha proclamat com a Any de la Fe. En la seva exhortació *Porta fidei* ens ha ofert un preciós estímul a viure'l com una gran oportunitat de renovació de la nostra fe. Per a tots, però sobretot per als qui el Senyor ha cridat a la vida consagrada, la fe és una experiència determinant, decisiva, sense la qual no tindria cap sentit la vida evangèlica que hem emprès. En el paràgraf d'aquesta carta, dedicat a la vida consagrada, el Papa diu: "Per la fe, homes i dones han consagrat la seva vida a Crist, deixant-ho tot per a

**Celebrem avui la publicació del núm. 200 de l'informatiu HOREB!
Gràcies a tots els qui el fan possible. Gràcies als nostres lectors,
sense els quals aquesta comunicació no tindria sentit.
Podeu regalar inscripcions a les persones interessades.
És un servei gratuït de la Unió de Religiosos de Catalunya.**

viure en la senzillesa evangèlica l'obediència, la pobresa i la castedat, signes concrets de l'espera del Senyor que ja arriba" (PF, 13).

L'Església i la humanitat necessiten, doncs, que els qui hem abraçat la vida consagrada visquem i donem testimoni d'una fe viva, encomanadissa, ben activa en la caritat.

El lema proposat per a aquesta jornada està tret també de la carta *Porta fidei*, i ens invita, als consagrats, a ser "signe viu de la presència del Crist Ressuscitat en el món". És il·luminador llegir el paràgraf sencer, ja que també ens ofereix un magnífic lligam amb el Concili Vaticà II. Diu Benet XVI: "[La fe] és la companya de vida que ens permet distingir amb ulls sempre nous les meravelles que Déu fa per nosaltres. Intentant percebre els signes dels temps en la història actual, ens compromet a cadascú a convertir-nos en un signe viu de la presència de Crist ressuscitat en el món" (PF 15)

En efecte, la fe és un do i un compromís. El do ens permet captar i fruit de la presència i la força del Senyor en nosaltres i en el nostre món, començant pel més proper. Ens permet percebre, com ens ensenya el Vaticà II, els signes dels temps a través dels quals Déu continua parlant i interpel·lant, i saber respondre-hi amb el mateix estil que ho va fer el Concili; és a dir, un estil de diàleg i mirada amorosa sobre el món, que sap connectar amb les llavors del Verb i les petjades de l'Esperit i que cerca els criteris de discerniment en les fonts més autèntiques de la Paraula de Déu i la Tradició amb majúscules.

És així com serem signe viu de la presència del Ressuscitat en el món. Tenint en compte, però, que això ho hem de viure sabent també nosaltres descobrir aquesta presència del Ressuscitat en els nostres germans més necessitats. Com ens diu el Papa al mateix document citat: "Gràcies a la fe podem reconèixer en els qui demanen el nostre amor el rostre del Senyor ressuscitat". "Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi" (Mt 25,40): aquestes paraules seves són un advertiment que no s'ha d'oblidar, i una invitació perenne a tornar aquest amor amb què ell té cura de nosaltres. És la fe allò que ens permet reconèixer Crist, i és el seu amor mateix allò que impulsa a socórrer-lo cada cop que es fa el nostre proïsme en el camí de la vida. Sostinguts per la fe, mirem amb esperança el nostre compromís en el món, esperant "un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia" (2Pe 3,13; cf. Ap 21,1). (PF 14). No podria expressar-se millor el repte que té la vida consagrada en aquesta societat que vivim, tan necessitada, com nosaltres mateixos, de fe, d'esperança i d'amor compromès. Al llarg d'aquests 200 números d'*Horeb* hem pogut compartir com anem responent a aquests reptes, gràcies a l'eficient tasca primer de Toni Salat i ara de Lluís Serra.

Visquem, doncs, aquesta Jornada Mundial de la Vida Consagrada amb molta joia per la vocació rebuda i amb el desig profund de respondre a les crides que el Senyor ens fa avui.

P. Màxim Muñoz Duran, cmf

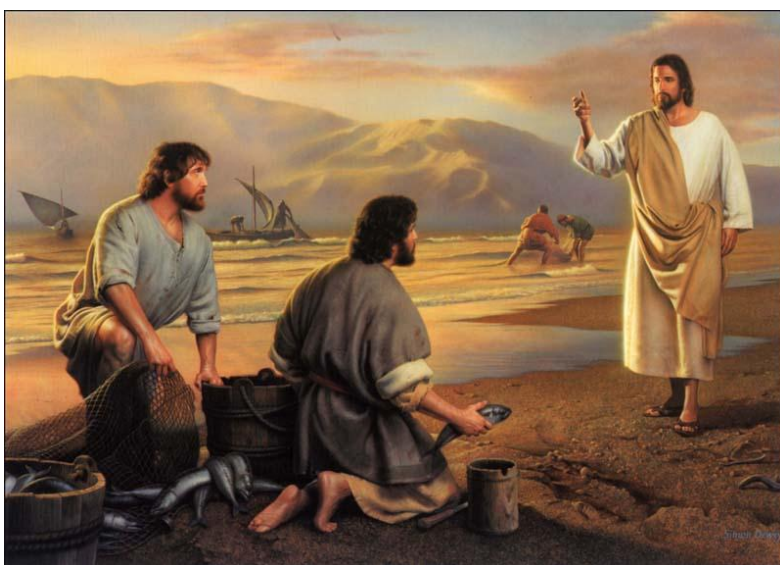
Cardenal Lluís Martínez Sistach: “Els religiosos, testimonis de fe”

Des de l'inici de l'Església hi ha hagut cristians que s'han consagrat totalment a Déu. Aquesta manera de viure la vida cristiana existirà sempre en l'Església perquè la promou l'Esperit Sant en el cor dels homes i les dones. És una vida de seguiment radical de Jesús amb la professió dels consells evangèlics de castedat, pobresa i obediència.

Els qui coneixem amb el nom genèric de religiosos i religioses són persones que, dòcils a la crida de Déu, han escollit aquest camí d'especial seguiment de Jesucrist per dedicar-se a Ell amb un cor no dividit. Com els apòstols, també ells ho han deixat tot per estar amb Crist i per posar-se, com Ell, al servei de Déu i dels germans.

Qui més qui menys tots coneixem alguns religiosos i religioses perquè es dediquen a l'ensenyament, a l'atenció a la gent gran, a la cura dels malalts, a l'assistència als pobres i marginats, especialment en aquests moments de greu crisi econòmica, amb tantes víctimes... Tanmateix, és vàlida aquesta pregunta: Com valorem la vida religiosa lliurada plenament a Déu i al servei dels germans? El sentit i el contingut de la vida consagrada a Déu només es poden entendre amb una profunda visió de fe que s'alimenta i es manté amb l'oració.

L'Església dedica cada any una jornada a la vida consagrada, que coincideix amb la festa de la Presentació del Senyor al temple, el proper 2 de febrer. El lema de la jornada d'enguany és: “La vida consagrada en l'Any de la Fe”. Els consells evangèlics de castedat, pobresa i obediència són un lliurament total a Déu, com ho fou la

vida de Jesucrist. Per això, els religiosos i les religioses són veritablement un signe vivent de la presència de Crist ressuscitat en el món. Benet XVI, en la carta apostòlica sobre l'Any de la Fe que estem celebrant, escriu unes paraules que són vàlides per a tots els cristians, però d'una manera especial per als religiosos i les religioses: “El que el món necessita avui de manera especial és el testimoni creïble dels qui, il·luminats en la ment i en el cor per la Paraula del Senyor, són capaços d'obrir el cor i la ment de molts al desig de Déu i de la vida vertadera, aquella que no té fi”.

Els religiosos i les religioses són uns testimonis qualificats de la fe, perquè han consagrat la seva vida a Crist, deixant-ho tot per viure en la senzillesa evangèlica l'obediència, la pobresa i la castedat, que són signes concrets de l'espera del Senyor. Una espera que és ben activa en aquestes persones tant en la lloança i en la pregària d'intercessió pel món com promovent accions en favor de la justícia, per fer avui concreta la paraula del Senyor que ha vingut a proclamar l'alliberament dels oprimits i un any de gràcia per a tots.

Per això, em plau expressar el mateix que va dir el recent Sínode dels Bisbes en el seu missatge final: “Que arribi a aquests germans i germanes nostres l'agraïment per la seva fidelitat a la crida del Senyor i per la contribució que han fet i que fan a la missió de l'Església”.

† **Lluís Martínez Sistach**

Cardenal arquebisbe de Barcelona

Mons. Jaume Pujol: “Vida consagrada, exemple i suport”

Des de 1997, per iniciativa de Joan Pau II, el 2 de febrer se celebra a l'Església la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. És una celebració que em resulta molt emotiva perquè, com tantes persones, m'encomano a la pregària dels qui han lliurat la seva vida a Déu renunciant a moltes coses bones per altres de millors, i ho han fet a favor de tots nosaltres. Es diu que s'han apartat del món, i així és en molts casos físicament, a la recerca del silenci actiu de la pregària i la vida en comú, però no s'han oblidat del món. Viuen amb un sentit de missió, encara que, com ha comentat el P. Pere Cardona, delegat diocesà per a la vida consagrada, no s'ha de confondre missió amb productivitat en el sentit habitual del terme. El P. Agustí Altisent, de Poblet, comentava que una vegada li va preguntar una visitant del monestir: «Per a què serveixen els monjos?» La seva resposta va ser que no serveixen «de» ni serveixen «per a», sinó que serveixen Déu. Amb això serveixen a la humanitat sencera, pregant per ella, tenint cura moltes vegades de pobres, malalts, ancians o amb una tasca educativa, i sempre

donant testimoni amb la seva vida que l'important és el que nia en el cor, no l'economia segons el model —deia el P. Altisent— inspirat en Adam Smith i la seva fàbrica d'agulles.

El Sínode per a la Nova Evangelització, celebrat a Roma a finals de l'any passat, deia, en un dels seus documents, que «una gran tasca en la nova evangelització correspon a la vida consagrada en les seves formes antigues i noves». En efecte, les formes són molt

diverses, tantes com carismes enriqueixen la vida de l'Església. I és molt bo que cadascú mantingui la seva espiritualitat i l'apreciï. Hi ha una anècdota que il·lustra bé aquest aspecte: el conegut abat de Montserrat P. Escarré va ser rebut un cop en audiència per Pius XII, el qual li va preguntar: «Per què no es fan a Montserrat els Exercicis de sant Ignasi?», i l'abat va respondre-li: «No, santedat, fem els exercicis que vam fer a sant Ignasi quan va venir a Montserrat.» El Papa va acollir divertit la resposta.

Dono gràcies a Déu per tants ordes i instituts religiosos com hi ha a la nostra arxidiòcesi i a l'Església, per tantes Societats de Vida Apostòlica, Instituts Seculars, per l'orde de les Verges i per les noves formes de vida consagrada. Per a mi és una alegria trobar-me amb elles i tinc els seus membres en el pensament, com a millors aliats, quan demano a Déu pels sacerdots, els diaques, els seminaristes i pels laics i laiques.

Gràcies, doncs, a tots els que heu fet aquesta opció radical de lliurament a Déu i a la humanitat. Que la Mare de Déu us acompanyi sempre en el vostre camí, ella que és model de vida consagrada per a tots. I que el vostre exemple, quan feu o renoveu els vostres compromisos, sigui un estímul per al món d'avui, perquè la paraula compromís vagi sempre lligada a la paraula amor.

Jaume Pujol Balcells - Arquebisbe de Tarragona i Primat

Mons. Josep Àngel Saiz Meneses: “Elogi de la vida consagrada”

Recordo que a les tesis i les disputes de la filosofia escolàstica existeix un moment inicial que se sol anomenar “explicació dels termes”. Es tracta, ni més ni menys, que d'exposar el sentit i l'abast que es dona als conceptes emprats en l'exposició o defensa d'una tesi o d'una posició determinada. Per cert, quants malentesos es podrien evitar cada dia en la vida ordinària si tinguéssim la disciplina d'explicar, prèviament, els conceptes emprats!

Explico, doncs, que per “vida consagrada” entenc ara els membres dels ordes, congregacions i instituts religiosos i de noves realitats eclesials, els homes i dones que han consagrat la seva

vida al Senyor seguint els consells de pobresa, castedat i obediència, fent del seu compromís un gran servei a l'Església i al món.

Dintre de la setmana que avui comencem –no oblidem que el diumenge és el “primer dia de la setmana” –, el proper 2 de febrer celebrem la festa de la Presentació del Senyor al temple. Maria i Josep compleixen en Jesús el que prescrivia la llei de Moisès sobre la presentació i l'ofrena dels primogènits a Déu. Jesucrist s'ofereix al Pare i en l'acompliment del disseny d'aquest porta a terme la redempció del món.

En sintonia amb el sentit d'aquest dia, són molts els religiosos i religioses que renoven

la seva consagració a Déu, perquè la festa de la Presentació del Senyor –la popular festa de la Candelera– i la vida religiosa tenen una profunda sintonia. Crist, unit per l'amor al Pare i a l'Esperit Sant, s'ofereix per a complir la voluntat divina i salvar la humanitat. A semblança de Crist i units a ell, els religiosos fan ofrena a Déu de tota la seva persona. Com ho recorda el Concili Vaticà II, “pels tres consells evangèlics, el religiós s'entrega totalment al servei de Déu estimant-lo per damunt de tot, i per a poder recollir fruits més abundants de la gràcia baptismal” (cf. *Lumen Gentium* 44).

Per a la jornada d'enguany, en sintonia amb la proclamació d'un temps especialment dedicat a la virtut teològica de la fe, s'ha escollit aquest lema: “La vida consagrada en l'Any de la Fe”. Es tracta de presentar la vida d'aquestes persones entregades especialment a Déu com un signe viu de la presència de Crist ressuscitat en el món. Tot batejat està cridat a ser-ho i els religiosos ho són d'una manera especial. I se'ls pot aplicar molt bé allò que diu el papa a propòsit de l'Any de la Fe: “Allò que el món necessita avui de manera especial és el testimoni creïble dels qui, il·luminats en la ment i en el cor per la Paraula del Senyor, són capaços d'obrir el cor i la ment de molts al desig de Déu i de la vida perdurable, aquella que no té fi” (*Porta fidei*, 15).

També a la nostra diòcesi desitjo acollir el dia 2 de febrer molts religiosos i religioses de la nostra Església particular de Terrassa. Desitjo expressar-los la meua gratitud i el meu afecte. I dir-los, davant de tota la diòcesi, el que el recent Sínode els ha dit en el Missatge final al Poble de Déu: “Que arribi a aquest germans i germanes nostres la gratitud per la seva fidelitat a la crida del Senyor i per la contribució que han fet i fan a la missió de l'Església”.

Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa

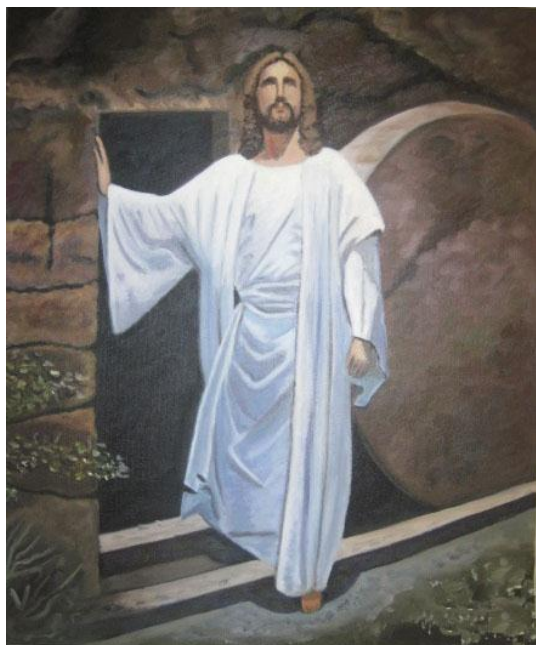
P. Elías Royón, presidente de CONFER
“Signo vivo de la presencia de Cristo resucitado en el mundo”

La vida consagrada en el Año de la Fe

Queridos hermanos, queridas hermanas:

Como recordáis, uno de los objetivos que señaló el Beato Juan Pablo II al instituir en 1997 la Jornada Mundial de la Vida Consagrada era invitar a las personas consagradas “a celebrar las maravillas que el Señor ha realizado en ellas...y hacer más viva la conciencia de su insustituible misión en la Iglesia y en el mundo”. En este Año de la Fe, en la festividad de la presentación del Señor en el templo, os invito pues a celebrar con gozo y agradecer con humildad nuestra vocación a ser “signos vivos de la presencia de Cristo resucitado en el mundo”, como reza el lema elegido en esta ocasión.

Es una invitación apremiante del Santo Padre en su carta apostólica *Porta fidei* a cada cristiano y, por tanto, de modo particular, a cada uno de nosotros, religiosos y religiosas, a ser

esos testigos creíbles que la Iglesia y el mundo necesitan hoy para abrir el corazón y la mente de muchos al deseo de Dios (cf. PF 15). Los documentos preparatorios para el pasado Sínodo sobre la Nueva Evangelización han insistido en la necesidad de que la Iglesia, y en ella obviamente la vida consagrada, sea evangelizada mediante “una conversión y una renovación constante, para evangelizar al mundo con credibilidad” (*Lineamenta* 37; cf. EN 14-15). Y Benedicto XVI recuerda que “es a la vez santa y siempre necesitada de purificación, y busca sin cesar la conversión y la renovación” (PF 6).

La celebración, en el Año de la Fe, de esta jornada debe ser “una invitación a una auténtica y renovada conversión al Señor único Salvador del mundo” (PF 6); a preguntarnos, en espíritu de discernimiento, sin disimulos ni justificaciones, si nuestras vidas, nuestras comunidades, nuestras instituciones apostólicas,

nuestros compromisos misioneros son “signos” inteligibles para nuestro mundo. Si son huellas del amor y la bondad de Dios, si hablan un lenguaje que los jóvenes y los pobres entienden, si remiten a Jesús de Nazaret, que “hablaba con autoridad y no como los letrados” (Mc 1,22). Es decir, si “la vida consagrada, en el día a día en los caminos de la humanidad, manifiesta el Evangelio y el Reino ya presente y activo”, como nos sugería Benedicto XVI en la celebración de esta Jornada en 2011. Nuestro desafío, pues, es aceptar que somos enviados a este mundo, no al mundo que nos gustaría o que soñamos a veces, sino a éste que Dios ama, y que estamos en él, en sus fronteras, testimoniando que existe en Cristo una esperanza para él.

El Resucitado vivió el mundo de su tiempo; se hizo presente en una gran diversidad de escenarios; acompañó situaciones de desolación y de fe vacilante como en la Magdalena, de encerramiento por miedo al entorno como la comunidad de Jerusalén, de desesperanza por el fracaso en los discípulos de Emaús, de una noche de trabajo sin éxito en el mar de Galilea, de individualismo en la exigencia de señales para creer como Tomás.

Todas ellas son también hoy fronteras en nuestra sociedad; a ellas se nos envía para ser signos de la presencia siempre nueva del Espíritu del Resucitado, y hacer así más visible y

más creíble a su Iglesia. Esa es la responsabilidad misionera de la vida religiosa, que se nutre de la amistad y del “estar con Él”, de la escucha atenta de su Palabra en las diversas circunstancias, “tratando de percibir los signos de los tiempos en la historia actual” (PF 15), concretando esa Palabra del Señor, que ha venido a proclamar la liberación de los oprimidos y un año de gracia para todos (cf. Lc 4,18-19; PF 13).

Es posible que nos pueda ayudar contemplar al Resucitado que, enviándola en misión, saca del ensimismamiento a aquella comunidad llena de miedo, que se encierra en sus propios problemas, que cierra puertas y ventanas para no enfrentar lo que sucede fuera: “Como el Padre me envió, así os envío yo” (Jn 19,21). Y es que no se puede ser signo de la presencia del Resucitado, sin sentir con gozo el ser enviado, y “volver a encontrar el entusiasmo de comunicar la fe”.

Continuamos en tiempo de emergencia, y en medio de ella la vida religiosa debe permanecer siendo signo de la presencia del corazón compasivo de Jesús, “que pasó por el mundo haciendo el bien”, curando a todos de sus enfermedades y dolencias (cf. Hech 10,38; Mc 1,32-34). Sin olvidar que la diaconía de la fe forma una única diaconía con la caridad, podremos reconocer, en la mirada de aquellos con quienes compartimos nuestro techo y pan, el rostro del Señor Resucitado, y sentiremos arder nuestro corazón: ¡es el Señor!

A lo largo de este año, con la mirada fija en Jesucristo que inició y completa nuestra fe (Heb 12,2), que nos llamó a servirle en los más pobres, busquemos a Dios para encontrar al hombre, acogiendo así la paradoja del misterio de la Encarnación. Y nos será concedida la consolación de escuchar el silencio de los enmudecidos, de contemplar la luz que brota de la oscuridad del abandono y la soledad, acompañar las búsquedas sinceras de la verdad en medio de las dudas, alumbrar esperanza en corazones al borde del camino. Así la vida religiosa sostenida por la fe, podrá mirar con esperanza el futuro y ser siempre apasionados buscadores y testigos del amor y la misericordia de Dios, “evangelio viviente”.

Elías Royón, S.J. Presidente de CONFER

G. Lluís Serra, secretari general de l'URC “Cremar-se la mà”

Els versos d'un poeta, ben sovint, permeten intuir més sobre una realitat que no pas arguments saberuts. L'estrofa LVIII dels *Proverbios y cantares* d'Antonio Machado: “Creí mi hogar apagado y revolví la ceniza... Me quemé la mano” ens il·lumina la celebració de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada que se celebra anualment el dia 2 de febrer.

Avui sembla que les monges, els monjos, les religioses, els religiosos, les persones consagrades que viuen diversos estils de vida i de carismes... són un fogar apagat en els països europeus. Valoració ni de bon tros extensible als altres continents. Les estadístiques són demolidores. Assenyalen un passat nombrós cap a un futur crepuscular. Els seminaris estan (gairebé) buits. Les noves generacions es plantegen la vida des

d'altres òptiques. La vocació s'ha secularitzat i el pla de Déu queda relegat. Encara aguanten les estructures d'una època àuria, però el buit s'incrementa a marxes forçades. Analistes valerosos esgrimeixen tot tipus de teories per explicar el fenomen. Els radicals, que ho tenen tot clar i que mai no dubten de res, pensen que retornant al passat se'n recuperaria l'esplendor. Per això posen l'accent contínuament a vestir l'hàbit i en algun tipus de pràctiques, que donen seguretat, però tampoc resultats millors. El retorn a les fonts del Concili Vaticà II és una altra cosa: representa una marxa cap a l'arrel, que molts confonen amb un retorn al passat. Fins i tot algunes jerarquies eclesials no sempre valoren en tota la seva dimensió eclesial el sentit profètic de la vida consagrada. En altres llocs, la volen salvar dividint-la. Una mirada cap al propi entorn descobriria que els temples no s'omplen i que les

piràmides del clergat diocesà són progressivament més altes. No totes les comunitats poden gaudir, en aquest moment, d'un servei sacerdotal per a les seves eucaristies. No es tracta de contraposar, sinó d'observar que les cendres són més extenses del que solem imaginar.

Si algú avui dia, amb honestedat i transparència, vol remenar les cendres de la vida consagrada, es cremarà les mans. Perquè hi ha foc. Es tracta del foc de l'esperança en Déu, on la fragilitat humana és palpable. El foc de l'amor al pròxim, en serveis silenciosos i incomptables envers

les persones que pateixen. Es van abandonant els llocs d'oripells, però no es renuncia a la tasca. Les persones consagrades creuen en Déu i són testimoni de la fe amb l'exemple de la seva vida. Han perdut brillantor social, però mantenen profundes les conviccions. Com canten les monges americanes, quan algú havia arribat a dubtar de la seva resposta generosa: "L'amor no pot ser silenciàt". Som a les mans de Déu i no sabem el que ens passa, però sota les cendres hi ha un foc que crema.

Principals celebracions previstes a les diòcesis catalanes

Arquebisbat de Tarragona:

Diumenge dia 3 de febrer, a les 11 hores, a la catedral, celebració de l'eucaristia, presidida pel Sr. Arquebisbe.

Bisbat de Tortosa:

A causa d'alguns canvis al bisbat, s'ajornarà el sentit de la celebració a la Quaresma.

Bisbat de Lleida:

El divendres 1 de febrer celebració de la Jornada de la Vida Consagrada per a joves del bisbat a l'Acadèmia Mariana: sopar i pel·lícula, testimoni d'un religiós i una religiosa, diàleg en grups.

El dissabte 2 de febrer celebració a les Missioneres Esclaves del Cor de Maria (Av. Catalunya, 14), amb l'horari següent:

9.45 h Acollida

10 h Eucaristia de la Candelera

11 h Píscolabis

11.45 h Grups de treball sobre *No podéis servir a Dios y al dinero*, de J. A. Pagola

13 h Comiat

*Celebració dels 60 anys de jesuïta del G. Andrés Huzmán,
de la parròquia de Sant Ignasi i de l'Església de la Sang*

Bisbat d'Urgell:

Cada comunitat d'acord amb el rector de la parròquia.

Bisbat de Solsona:

Tàrraga, diumenge dia 3 de febrer, 18 h, al Santuari de Fàtima, vespres i convivència fraterna

Berga, dissabte dia 2 de febrer, 20.30 h, Monestir de les Adoratrius, Pregària per a la Vida Consagrada

Solsona, dissabte dia 2 de febrer, 18 h, Comunitat de la Companyia de Maria, vespres, eucaristia i convivència fraterna.

Bisbat de Vic:

Diumenge, 3 de febrer, a les 5 de la tarda, eucaristia, presidida pel bisbe Romà Casanova, a l'església de les Serventes del Sagrat Cor de Jesús a Vic, que celebren els 150 aniversari de la mort del seu fundador, el canonge Joan Collell i Quatrecases.

Bisbat de Girona:

El dia 2 de febrer, eucaristia solemne a la parròquia del Mercadal, presidida pel bisbe Carles Soler.

El dia 3 de febrer, celebració de la jornada en aquelles parròquies on hi ha presència d'alguna comunitat de consagrats.

Arquebisbat de Barcelona:

El dia 2 de febrer, Eucaristia a la Catedral, presidida pel Cardenal Martínez Sistach, a les 12 h.

Bisbat de Terrassa:

Trobada de religiosos de la diòcesi:

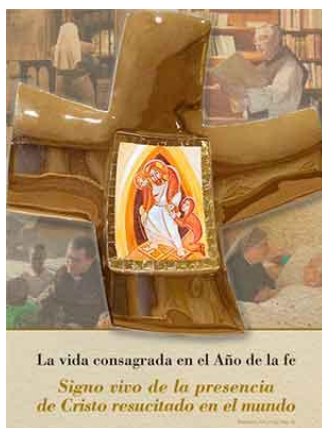
El dissabte dia 2 de febrer, a les 10 del matí, al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès, tindrem la trobada anual de religiosos, coincidint aquest any amb la jornada de Vida Consagrada. Xerrada reflexió a càrrec del salesià Francesc Riu.

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat:

El dissabte 2 de febrer, Jornada de la Vida Consagrada.

A les 10 hores, a la Casa de l'Església, conferència i treball en grup sobre el llibre de Ruth (la fe, la confiança, la fidelitat de Ruth) per a tots els religiosos i religioses.

A les 12.30 hores, a la Catedral de Sant Llorenç, Eucaristia presidida pel bisbe Agustí Cortés, amb una menció especial i acció de gràcies pels 25, 50 i 60 anys de consagració de religiosos i religioses i una pregària particular pels qui enguany han fet el seu traspàs a la Casa del Pare.

Pregària per a la Jornada Mundial de la Vida Consagrada

La vida consagrada en l'Any de la Fe

Signe viu de la presència de Crist ressuscitat en el món - (Benet XVI, Porta fidei, 15)

Pare, totes les persones que creiem en Crist t'agraïm amb joia el do de la fe. Davant del sofriment dels homes i dones d'avui, davant de les estructures socials de pecat, fem nostra la pregària de l'home angoixat de l'evangeli: "Crec, però ajuda'm a tenir més fe" (Mc 9,24). Com a comunitat eclesial de creients en Jesucrist, et demanem que desvetllis noves vocacions religioses i et preguem avui per les persones d'especial consagració, a fi que, amb l'alè de l'Esperit, siguin signes vius de la presència de Crist ressuscitat en el món. Que tots plegats, com Maria, puguem escoltar: "Feliç tu que has cregut" (Lc 1,45).

Creació de la nova Conferència Europea Claretiana de Superiors Majors

Màxim Muñoz, Provincial dels Claretians de Catalunya, n'és escollit el Secretari

Barcelona, 28 de gener del 2013. En la darrera reunió celebrada a Fàtima el 31 d'octubre de 2012, els Superiors Majors van decidir unificar les dues Conferències existents en aquest moment: Ibèria i CEC.

La nova Conferència d'Europa donarà lloc a l'execució de diversos projectes missioners que han de portar-se a terme, articulant amb major claredat els ministeris que els claretians han d'oferir en aquest continent.

Acompanyant al P. Josep Maria Abella, Superior General i, als Provincials i Delegats, van participar-hi dos membres del Govern General: el Vicari, P. Paul Smyth, i el Secretari, P. José Félix Valderrábano.

La Conferència ha triat per al proper trienni com a President el P. Joseba Kamiruaga (Euskal Herria); com a Vicepresident, el P. Stefan Wolf (Deutschland), i com a Secretari, el P. Màxim Muñoz (Catalunya). La Conferència ha planificat ja algunes activitats per a aquest any 2013.

Jornada de Formació Permanent

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

La Unió de Religiosos de Catalunya us anuncia la propera jornada de formació permanent de l'URC-CEVRE. Atès que creiem que la conferència pot ser del vostre interès, ens plau fer-vos arribar aquesta informació.

"EL RETORN DEL SAGRAT"

a càrrec de **Josep Otón**

Durant la segona meitat del segle XX, molts indicis feien preveure la desaparició del fet religiós de la cultura i de la vida social dels països desenvolupats. Tanmateix, des de fa uns anys s'està produint un ressorgiment de l'espiritualitat que podem denominar el reencantament postmodern, en contraposició al desencantament del món propi, segons Max Weber, de la modernitat.

L'actual retorn del sagrat es caracteritza per la ruptura de l'experiència personal amb els referents culturals associats a les institucions religioses. L'individu assumeix el protagonisme en la configuració de les seves vivències espirituals i l'escenari de la globalització li aporta els continguts religiosos a partir dels quals confeccionar el seu credo particular.

Aquest nou context pot ser acollit com un perill per part del cristianisme, però també com una oportunitat si és capaç d'establir un diàleg sincer amb les noves formes d'espiritualitat.

Josep Otón Catalán (Barcelona, 1963) és doctor en Història, catedràtic d'ensenyament secundari i professor a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona. Ha escrit diversos llibres sobre espiritualitat i interioritat: *El inconsciente, ¿morada de Dios?* (Sal Terrae, 2000; ed. brasilera: 2003), *Vigías del abismo. Experiencia mística y pensamiento contemporáneo* (Sal Terrae, 2001), i *Debir, el santuario interior. La experiencia mística y su formulación religiosa* (Sal Terrae, 2002; ed. brasilera: 2008). En el mateix àmbit ha coordinat *La interioridad: un paradigma emergente* (PPC, 2004). Ha fet també diverses incursions en la narrativa juvenil: *21 Retratos para el siglo 21* (Aunalia, 2003), *El chamán del Pequeño Valle* (San Pablo, 2007), *Relatos con vivencia. Retratos de interior* (Khaf, 2010). Va dedicar la tesi doctoral a la filosofia de la història de Simone Weil, autora sobre la qual ha escrit: *Totalitarisme, arrelament i nació en l'obra de Simone Weil* (Generalitat de Catalunya, 2007), *Simone Weil: el silenci de Déu* (Fragmenta, 2008), *Història i pedagogia en l'obra de Simone Weil* (Mediterrània, 2009), i *El camino espiritual de Simone Weil* (San Pablo, 2009) Recentment ha publicat *Històries i personatges. Un recorregut per la Bíblia* (Claret, 2009; Sal Terrae, 2010) que ha tingut un ampli ressò a través de la publicació de fragments en el Full Dominical. Ha estat guardonat amb el Premi Serra i Moret (2006) d'assaig sobre valors cívics, el Premi Joan Profitós (2006) d'assaig pedagògic, el Premi de la Càtedra Victoriano Muñoz (UPC) per tesis que defensen el desenvolupament de valors humans i el Premi d'Assaig Bíblic (2008). Pel seu darrer treball *El reencantament postmodern* (Cruïlla 2012), ha estat mereixedor del XII Premi Joan Maragall d'assaig.

Data: 9 de febrer de 2013, dissabte. **Hora:** 9.45-13.30 i 15.30-17.30 h

Lloc: Col·legi Salesià Sant Josep (c/ Rocafort, 42 - Barcelona). **L1** Rocafort i **L3** Poblesec

Inscripcions: UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA (tel.: 93 302 43 67) (de 15 a 19 hores)

Preu: 20 euros. **Pagament:** Ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"

2100-3040-06-22-00340826

Indiqueu el **nom i el cognom de la persona** que s'hi inscriu i al costat les **lletres JO**

Conferencia Episcopal Española Nota sobre las Jornadas de Pastoral de "Escuelas Católicas"

Oficina de Información, miércoles, 23 de Enero de 2013

1. El Presidente de la Comisión Episcopal de Enseñanza y Catequesis, Mons. D. **Casimiro López Llorente**, recibió en la mañana del sábado pasado, día 19, a D. **José Mª Alvira Duplá**, Secretario General de "Escuelas Católicas", para hablar sobre

las XXII Jornadas de Pastoral programadas por esta organización para los meses de enero a abril en Oviedo, Santiago de Compostela, Granada, Madrid, Valencia, Valladolid, Zaragoza, Bilbao y Tenerife.

2. Ninguno de los obispos de estas sedes había sido informado de las Jornadas. En Oviedo fueron suspendidas cuando el Sr. Arzobispo manifestó que no les otorgaba su consentimiento. En Granada, fue la misma organización regional de "Escuelas Católicas" la que comunicó que se suspenderían. Los obispos de las demás sedes afectadas, ante los problemas que presentaba el programa de las Jornadas, encomendaron al Presidente de la Comisión Episcopal de Enseñanza y Catequesis la conducción del diálogo necesario con los responsables de "Escuelas Católicas", con el fin de que esta importante actividad pastoral se adecuara al contenido, método y fines de la Carta *Porta fidei*, por la que el Papa ha convocado el Año de la Fe, y pudiera obtener el consentimiento de los Pastores de las diócesis en las que habría de ser llevada a cabo.

3. En el encuentro del sábado, el Secretario General de "Escuelas Católicas" acogió la propuesta con espíritu de comunión eclesial, y posteriormente se han introducido en las Jornadas las modificaciones de contenidos y de ponentes pedidas por los mencionados obispos.

4. Es de esperar que, en el futuro, actividades pastorales como estas Jornadas, con incidencia tan destacada en la vida de la Iglesia, sean programadas con el consentimiento de los obispos diocesanos.

Escuelas Católicas y obispos han de entenderse más

JUAN RUBIO, director de *Vida Nueva* | 30.01.2013

Han saltado las alarmas y lo que se barruntaba desde noviembre llegó. Seamos precisos. Cuanto está pasando estos días en relación a las XXII Jornadas de Pastoral de Escuelas Católicas tiene sus "Vísperas, Solemnidad y Octava", como el *San Camilo, 1936*, de Cela. No es baladí lo sucedido; ni extraño, ni empieza ahora, ni tiene visos de acabar pronto.

Forma parte de la coda a la última Asamblea Plenaria del Episcopado, celebrada en noviembre. En ella se presentó el borrador

del documento *Iglesia particular y Vida Consagrada*. Cauces operativos para facilitar las relaciones mutuas entre los obispos y la Vida Consagrada en España. Hubo debate, posiciones encontradas en detalles más que en el fondo y hasta algún que otro tono de voz elevado.

Hay obispos que difieren en las formas que se están usando con los frailes y monjas en España. Llovía sobre mojado, porque, no hace mucho, también otro documento sobre aspectos relacionados con centros católicos ya había levantado recelo, hasta el punto de tener que ser devuelto a los corrales y enviado a Roma para su valoración. Incluso se recuerda aquel otro texto escrito por el obispo de Almería y que tanto dolió a los religiosos de la Enseñanza.

Lo sucedido con las Jornadas de Pastoral es solo un botón de muestra. Hay detrás mucho más, sin olvidar el deseo de algunos de hacerse con colegios que van dejando los religiosos, creando una red de colegios diocesanos en los que aplicar su pastoral propia.

*El sosiego es necesario.
Urge reconducir la comunión serena, creativa,
dialogante, sin torpedos, apostando por
una continuidad de las Jornadas de Pastoral
y por un mayor entendimiento.*

La historia sobre lo sucedido se ha venido contando estos días con mayor o menor acierto. Estos son los *leads*: la “Cartografía de la fe” que iban a realizar varios ponentes no gustó a algunos obispos. Creyeron que debían intervenir. Y lo hicieron, invitando a los responsables a modificar varios aspectos del programa, ajustándose más a la carta *Porta fidei* del Papa.

La cosa empezó en Oviedo, en donde se suspendieron sin dar opción a cambios. El diálogo necesario, que hace tiempo debía haberse abierto, hubo que empezarlo en el fragor de la batalla. Y eso no es bueno. Después llegaron los acuerdos, las reuniones, los cambios de programa y las sutilezas. Todo se ha ido componiendo entre el ruido de los mandobles mediáticos y un sin saber sabiendo. Y en esto hay que tener cuidado.

La cosa se ha remendado, que no arreglado, y urge, ahora más que nunca, un diálogo a tres bandas. Sí, a tres bandas, porque no es solo el Episcopado y FERE nacional, sino también las regionales. Y más en momentos como este, en los que se está elaborando una nueva Ley de Educación, no es bueno el enfrentamiento interno. No es el

momento para la división y el tirón de orejas repentino. Suspender las Jornadas precipitadamente no es la mejor forma de empezar a dialogar.

El sosiego es necesario. Urge reconducir la comunión serena, creativa, dialogante, sin torpedos, apostando por una continuidad de las Jornadas y por un mayor entendimiento.

director.vidanueva@ppc-editorial.com

Recomponer el diálogo

JUAN RUBIO, director de *Vida Nueva* | 30.01.2013

El nuevo secretario general de Escuelas Católicas, José María Alvira, llegado de Roma hace unos meses para hacerse cargo de este organismo, tiene la tarea de afinar en la comunión. Los obispos tienen todo el derecho del mundo a decir lo que consideren, dentro de su misión, sin dejarse llevar por consejeros áulicos, avezados en la intriga. Y los religiosos tienen todo el derecho del mundo a organizarse.

En muchos casos, las directrices las reciben de Roma, en donde están las sedes centrales de sus instituciones. No son piezas de un ejército, mudas y sin criterio, sino vocaciones al servicio de la evangelización en la frontera de la Educación.

A ambos corresponde trabajar por la comunión y labrarla cada día sin extremismos trasnochados de un progresismo chabacano, pero tampoco desde un poder omnímodo y medieval de la mitra y el báculo.

Hay que crear espacios de diálogo y huir de esos especímenes que, al modo de la policía del comisario Fouché, pululan hoy. El famoso comisario de Napoleón los llamaba “reguladores de opinión”, encargados de propalar noticias falsas y “observadores exactos” de todo lo que se movía. Y de esos hay tantos... en ambos lados.

director.vidanueva@ppc-editorial.com

XXVII Asamblea General Federación Interfranciscana de España

Madrid, 25 de enero de 2013 (IVICON).- Durante los días 19 y 20 de enero de 2013, la Familia Franciscana de España ha celebrado su XXVII Asamblea General. Clara de Asís y su actualidad ha sido el eje central, en la que ha quedado manifiesto el aspecto contemplativo de la forma de vida franciscana y el insustituible valor mistagógico de la vida de todo hombre y mujer.

Esta XXVII Asamblea General también ha tenido carácter electivo por el que ha quedado renovada la práctica totalidad de la Junta Directiva. Para el servicio a los hermanos y hermanas de la Familia Franciscana de España han sido elegidos los siguientes hermanos:

- Presidente: Hno. Benjamín Echeverría, OFMcap
- Vicepresidente: Hna. Rosario Sánchez, FMMDP
- Vocal: Hna. Mª Victoria Martín, FBC
- Vocal: Hno. Josep Gendrau, OFM
- Vocal: Hno. José Luis Lopetegui, OFS

En este Año de la Fe deseamos reiterar nuestra fidelidad a la Iglesia, agradecemos juntos el don de nuestro Dios en Jesucristo y nos comprometemos en la tarea de ser sus testigos en medio de nuestro mundo de la mano de Francisco de Asís y de todos los santos fundadores de nuestros institutos, y juntos pedimos al Señor de las Misericordias una Fe recta, una Esperanza cierta y una Caridad perfecta.

VI Jornades d'Ètica i Món contemporani **ECONOMIA DEL DESIG, ECONOMIA DE LA NECESSITAT**

FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA

Organitzades pel Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església (SEDASE) del Departament de Teologia Moral

Dies: 11-12 febrer 2013 – De 19.00 a 21.30 h.

Lloc: Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona

Dilluns 11 de febrer: EL BINOMI DESIG-NECESSITAT EN L'ECONOMIA DE MERCAT

Dimarts, 12 de febrer: LA Lògica DE LA GRATUÏTAT I DEL DO EN L'ECONOMIA DE COMUNIÓ

Font de vida cristiana

Entrevista a JORDI-AGUSTÍ PIQUÉ, monjo de Montserrat

El Pontifici Institut de Litúrgia (PIL), amb seu a l'abadia de St. Anselm-Roma, va ser fundat el 1961 pel beat Joan XXIII amb la finalitat d'estudiar científicament la litúrgia i les seves fonts, i fou confiat a la Confederació Benedictina.

El propassat mes de desembre, el P. Jordi-Agustí Piqué, monjo de Montserrat, en va ser nomenat degà president.

El PIL és fill del Vaticà II...

La Sacrosanctum Concilium (1963) encetava la renovació litúrgica. La centralitat de la litúrgia en la vida cristiana en fa necessaris l'estudi i la comprensió teològica i pastoral. En aquest sentit, el PIL segueix fidel al seu origen. Enguany celebrarem els 50 anys de la constitució sobre la litúrgia i, per tant, serà el moment de subratllar-ne el valor i l'actualitat.

Quins són els seus objectius?

D'una banda, enllaçant amb la tradició benedictina d'aquesta institució, ajudar a aprofundir en l'estudi i la recerca científica de la litúrgia. Cal, però, contemplar i subratllar la dimensió pastoral i teològica d'aquesta recerca.

La litúrgia és clau per fer més atractiva la celebració?

La litúrgia és el culte solemne, públic i oficial que l'Església ofereix a Déu per la seva glòria i per la santificació dels fidels. En aquest sentit, no hi ha res més atractiu. Conèixer i fer viure profundament la litúrgia hauria de formar part de totes les catequesis i els plans pastorals. La celebració dels sants misteris és el fonament de tota vida cristiana, expressió de la fe i fonament de la coherència de vida en Crist i font de tota caritat.

Òscar Bardají i Martín - *Full dominical* - 27 de gener de 2013

TV3 Signes dels Temps. "Pere Casaldàliga fa 85 anys"

Pere Casaldàliga fa 85 anys

El pròxim 16 de febrer, el bisbe Pere Casaldàliga farà 85 anys. El desembre passat va haver de deixar la seva casa de Sao Félix do Araguaia, al Brasil, per amenaces de mort. La vida de Casaldàliga ha estat marcada per la causa indígena, la defensa de la terra, la teologia de l'alliberament i l'Amèrica Llatina. Signes dels Temps entrevista Fina Farrés, presidenta de l'Associació Araguaia amb el bisbe Casaldàliga.

Altres temes:

- Testimoni de l'artista Josep Ricart Garriga, dibuixant, escultor i pintor que ha fet moltes obres de temàtica religiosa.
- Presentació de les Completes del Santíssim Misteri de Cervera.
- "Patrimoni", recorregut pel patrimoni arquitectònic religiós de Catalunya.
- "Idees", recull d'actes, activitats i novetats editorials.

Data: diumenge 3 de febrer de 2013

Horari d'emissió: TV3, diumenge, a les 10.10

www.tv3.cat/signesdelstemp

www.facebook.com/signesdelstemp

Lauren Franko, la religiosa en la revista *Marie Claire* que descobrí su vocación en YouTube

"Imagínate que tienes 26 años y vives con otras quince mujeres como tú. No puedes dejar la casa en donde estás, no puedes tener sexo, te levantas a las 5:20 de la mañana y sólo puedes hablar dos veces al día". Así comienza el artículo que la revista de moda Marie Claire de Sudáfrica en su versión de agosto de 2012 dedicó a la joven Lauren Franko. Aunque, todo hay que decirlo, hoy Lauren ya no usa ese nombre, sino que se hace llamar Hermana María Teresa del Sagrado Corazón. Sí, han deducido bien: Lauren es religiosa.

Con mejillas coloradas y una sonrisa contagiosa, Lauren cuenta su historia vocacional a la revista. Lo hace con naturalidad y sinceridad, con alegría y soltura. Tanto que la entrevistadora no duda en describirla como "una persona con una mente brillante y un gran sentido del humor".

¿Y cómo es que llegó a hacerse monja? Lauren cuenta que siempre quiso serlo, pero que **se dio cuenta de que no siempre era bien aceptada en su niñez cuando decía que lo que ella quería ser de grande era religiosa.** "Así que cuando un día en el colegio nos pidieron que nos vistiéramos de lo que quisiéramos ser de adultos yo salí vestida de ganadero".

Luego llegó la adolescencia y Lauren se desbocó. **Dejó la Iglesia y probó con otras religiones. En realidad probó de todo:** “Pensaba que era algo normal y que me haría feliz.

Pero en realidad me dejó vacía. Nuestra sociedad nunca te dice: ‘Si esto no funciona, prueba con Dios’”.

Hastada de su vacío, regresó a la Iglesia Católica. En la universidad renovó su oración y, aunque seguía teniendo novio, el deseo de ser monja regresó a su corazón. No obstante, creía que por lo que había vivido en su adolescencia no podría serlo; y eso le traía mucha tristeza.

“Una noche, en mi cuarto, comencé a rezar. Pero también quería escuchar mi canción favorita. **Tomé**

los audífonos, me metí en YouTube y puse la canción. Pero, en vez de escuchar la canción, escuché las palabras: ‘¿Quieres casarte conmigo?’. **Inmediatamente apagué la música y le dije ‘sí’ a Dios.** En cierta manera, ya había hecho la decisión, pero esto me lo confirmó”.

La reacción de su entorno fue tremenda: sus padres se enfadaron con ella y sus amigas quisieron chantajearla diciéndole que perdería su libertad y entraría en un ambiente patriarcal que la esclavizaría. Pero **nada de esto frenó la decisión de Lauren** y entró en el **monasterio dominico en Summit, New Jersey (EEUU)**, con veinte años de edad.

La pregunta ahora es sencilla: **¿cómo trata una revista de moda como Marie Claire la vida de una joven de veinte años dentro de las cuatro paredes del monasterio?** La respuesta es sencilla: con admiración. Basta leer el artículo y repasar cómo describe las oraciones, el trabajo manual, el silencio que viven durante el día (incluyendo en las comidas), las penitencias que llevan a cabo por el mundo, incluyendo la vida de castidad.

“La dificultad -comenta esto último la ahora Hermana María Teresa- **no radica tanto en renunciar a la actividad sexual, sino en renunciar a la cercanía de una relación matrimonial.** Yo he renunciado voluntariamente a la posibilidad de tener un marido con el cual caminar en la vida, con el cual compartir sus alegrías y tristezas, he renunciado a abrazar y a ser abrazada. Y es difícil, sobre todo en esos momentos en los que Dios parece que está lejano”.

Pero no todo es renuncia: “La sexualidad es algo que debe ser valorado y así lo veo. **El vacío que esta falta de relación deja se lleva a cabo justamente para darle espacio a Dios.** Porque, aunque este vacío

puede ser difícil, es también mi grande gozo. ¡Estoy profundamente enamorada de Dios! Y siendo monja puedo amar de la manera más radical posible: renunciando a todo por mi Amado. Esta relación es mucho más intensa de lo que cualquier relación humana puede ser. Sí, tengo un esposo: Dios”.

Con el paso del tiempo, **su familia ha aceptado la vocación** de Lauren y la visitan una vez al mes. Y aunque sigue siendo difícil –“echo de menos ir a la tienda o ir a misa con mi mamá”, comenta Lauren- la sonrisa no se le escapa del rostro. De hecho, **en un año profesará sus votos solemnes...** ¡y no tiene miedo ante lo que se le presenta!

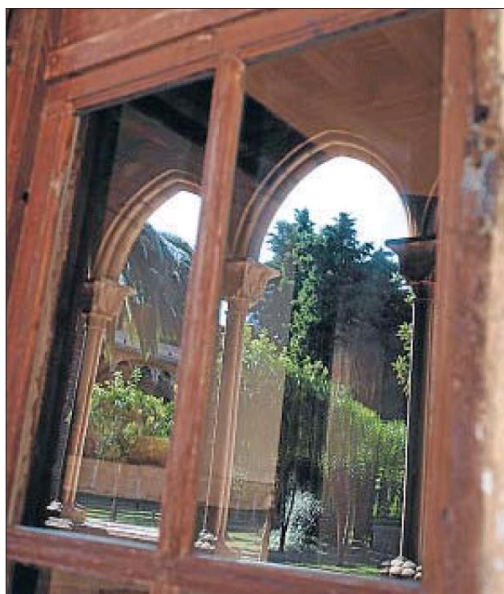
“Al hacer esto, renunciaré a mi capacidad de poseer algo; **estaré atada hasta mi muerte.** He pensado mucho en este paso y estoy segura de ello”. Y así sellará ese matrimonio con Dios tan anhelado por ella: un matrimonio que admira incluso a revistas como *Marie Claire* y que tuvo su primer chispazo una tarde, mientras escuchaba en YouTube su canción favorita.

Clara d'Assís, radical

“Clara d'Assís i Pedralbes. L'ancoratge urbà en l'eternitat” és un dels documentals més destacats de la Mostra de Cinema Espiritual

Oriol Domingo - *La Vanguardia* - 27 ene 2013

Quins són els efectes d'una espiritualitat sobre l'organització de la vida quotidiana? Hi ha relació entre espiritualitat i models d'integració social? Com s'ha d'interpretar l'herència de Francesc i Clara d'Assís (segles XII/XIII) en el context actual (XX / XXI) amb una trasbalsadora crisi del model socioeconòmic?

Documental sobre Clara d'Assís al monestir de Pedralbes

Són preguntes plantejades per Francesc Grané (filòsof i doctor en Comunicació) i el seu germà Joan (realitzador i fotògraf) en el documental “Clara d'Assís i Pedralbes. L'ancoratge urbà en l'eternitat”.

Hi ha continuïtat històrica i existencial del franciscanisme i l'orde de Santa Clara amb el monestir de les clarisses de Pedralbes. En aquest documental ple de l'esperit de Francesc i Clara d'Assís participen personatges significatius d'ara i aquí. El notari Juan José López Burniol, el caputxí Josep Manuel Vallejo, sor Pilar Ramos (abadessa del monestir de Pedralbes), sor Pierrette Prat

(vicària del monestir), Anna Castellano (directora del Museu de Pedralbes). Ofereixen comentaris savis i cordials sobre la vida de Francesc i Clara, l'estil franciscà i el significat del monestir català.

Una de les aportacions de López Burniol és que “el franciscanisme és una resposta” als problemes del sistema social i del poder d'ahir i d'avui. Dibuixa algunes de les característiques de les persones que donen respostes a aquests problemes. “Hi ha gent que s'entrega”, diu. Per tal que una societat funcioni hi ha d'haver persones que s'entreguin i actuïn. L'entrega és “l'amor als altres”. López Burniol es refereix a Francesc d'Assís. Diu: “Francesc va veure un problema, i el va voler solucionar. Ho va fer entregant-se de manera radical”. Després es refereix a l'entrega que es demana a la majoria dels mortals. Explica: “Se'ns demana fer la feina ben feta, cada dia. I se'ns demana dir en públic el mateix que diem en privat. Entrega i amor”.

De radicalitat també parla Antoni Puigverd en presentar aquest documental. Radicalitat, pobresa, austeritat, despreniment, generositat. Radicalitat no és sinònim d'extremismes ni violències. Puigverd ho analitza així: “La pobresa és fundacional en el món franciscà, però no sempre ha estat ben portada a terme en la tradició franciscana. De seguida es va trencar la radicalitat del missatge de sant Francesc. El documental mostra com a Francesc i Clara els va costar de ser entesos en la radicalitat del missatge cristià”.

Antoni Puigverd diu: “Juan José López Burniol ho explica amb aquella demanda que fa Jesucrist i que resulta ser una demanda insuportable quan Jesús diu: ‘Deixa-ho tot i segueix-me’. Com afirma López Burniol, el camí no és tenir, sinó saber. I jo afegiria allò tan sabut d'Erich Fromm: enlloc de tenir, ser”.

Clara d'Assís i Pedralbes

“L'ancoratge urbà en l'eternitat” és un dels documentals més destacats i significatius que participaren en la IX Mostra de Cinema Espiritual. Aquest documental es presentarà properament al mateix monestir de Pedralbes i es podrà veure a diversos cinemes. El DVD es posarà aviat a la venda.

Montserrat commemora el centenari de la benedicció abacial del P. Antoni M. Marcet

Coincidint amb l'efemèride, dissabte 26, a les 11h, el P. Abat Josep M. Soler presidí la missa conventual, que es pogué seguir a través de www.montserratcomunicacio.cat

Impulsor de cultura, va renovar la vida monàstica i l'arquitectura de Montserrat, va catalanitzar el monestir i va fomentar l'art, l'estudi i la investigació per part dels monjos

Montserrat, Dissabte, 26 de gener, es compleixen 100 anys de la benedicció abacial del P. Antoni M. Marcet (Terrassa, 1878 – Montserrat, 1946). Per celebrar aquesta efemèride, el P. Abat Josep M. Soler presidirà la missa conventual del monestir, a les 11 h, que es podrà seguir en directe per Montserrat Ràdio (100,6FM) i per Montserrat TV (www.montserratcomunicacio.cat).

El P. Abat Antoni M. Marçet i Poal va ser elegit abat el 7 de desembre de 1912, mentre es trobava a Subiaco (Itàlia), com a consultor de la Cúria General de la Congregació Sublacense, i va rebre la benedicció abacial el 26 de gener de 1913. El seu llarg abadiat es va caracteritzar per haver d'afrontar situacions complexes, tant des del punt de vista social i polític com cultural; la més greu va ser l'ensulsiada de la Guerra Civil, que va obligar a la comunitat a abandonar el monestir, i en la qual van morir 23 monjos -20 dels quals seran beatificats el proper 27 d'octubre a Tarragona.

A grans trets, l'acció del P. Abat Marçet es pot resumir en la renovació de la vida monàstica, la catalanització de Montserrat, la tasca de renovació arquitectònica de Montserrat -amb la col·laboració de l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch-, el foment de l'art, l'estudi i la investigació per part dels monjos, l'ampliació de la biblioteca i de l'arxiu, el recolzament de tota l'obra del P. Bonaventura Ubach -amb la creació del Museu Bíblic- o la instal·lació d'una

impremta nova al monestir -tot coincidint amb la celebració del quart centenari de la impremta antiga de Montserrat-. El llibre *Els creadors del Montserrat Modern*, del P. Josep Massot i Muntaner (Publicacions de l'Abadia de Montserrat), inclou dos capítols dedicats a la figura del P. Abat Antoni M. Marçet.

Dijous 7 de febrer, homenatge al P. Abat Marçet a l'Ateneu Barcelonès

Paral·lelament, el proper **dijous 7 de febrer, a les 19.30 h**, la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, juntament amb els Oblats Benedictins de Montserrat, els Antics Escolans de Montserrat, els Antics Escoltes i Guies dels Agrupaments Santa Maria de Cervelló, Mare de Déu de Montserrat i Mossèn Antoni Batlle organitzen un acte d'homenatge al P. Abat Marçet a la Sala d'Actes de l'Ateneu Barcelonès (carrer de la Canuda, núm. 6. Barcelona). Aquest acte serà presidit pel P. Abat Josep M. Soler, i hi intervindran el P. Josep Massot i Muntaner, monjo de Montserrat i director de Publicacions de l'Abadia de Montserrat; el Dr. Francesc Fontbona de Vallescar, historiador de l'art; i la coral d'Antics Escolans de Montserrat.

Congrés Internacional de Cinema i Nova Evangelització - 15 i 16 de febrer

Els propers dies **15 i 16 de febrer**, la ciutat de Barcelona acollirà el Congrés Internacional de Cinema i Nova Evangelització, que organitza la Facultat de Comunicació Blanquerna i la Mostra de Cinema Espiritual, i en el qual col·labora la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC). L'acte, que tindrà lloc a l'Auditori de la Facultat de Comunicació Blanquerna (c. Valldonzella, 12), presentarà el programa següent:

Divendres 15 de febrer: 16 h – 21 h: *Tres icones per a la nova evangelització* i presentació del documental *Buscant les set Claus d'Antoni Gaudí*, de Massimo Manservigi.

Dissabte 16 de febrer: 10 h – 14 h: *Cinema per creure. Experiències sobre Cinema i Nova Evangelització*, amb els directors Paco Arango, Lluís Josep Comerón i Antonio Cuadri.

Per als professors de les escoles cristianes, la participació serà gratuïta, per bé que la inscripció és obligatòria.

Per a més informació, adreceu-vos a www.cinevic.com

La Pasqua de les Avellanes 2013 ja està en marxa!

El lema que aquest any acompanyarà la preparació i la celebració de la Pasqua 2013 és “Mirant a fons”. L'edició d'aquest any serà la 40a vegada que el Monestir de les Avellanes acull un bon grup de joves per viure i celebrar la Pasqua. Aquest any se celebrarà el diumenge 31 de març.

La Pasqua és una trobada de persones que volen aprendre a viure “mirant a fons”. Celebrar la trobada és important. Com diu el bisbe emèrit de Sao Fèlix do Araguaia (Brasil), Pere Casaldàliga: “Tota la nostra vida hauria de ser una trobada, encontre, trobar-nos amb nosaltres mateixos,

trobar-nos amb el proïme, trobar-nos amb la natura, trobar-nos amb Déu”.

Al llarg d'aquests anys, molts joves han après a viure “mirant a fons” a l'estil de Jesús. Ara, aquesta invitació és per a tu! Els maristes ens conviden a anar a la “trobada” de la Pasqua de les Avellanes, a compartir les nostres inquietuds, allò que vivim i ens fa viure. Aquests quatre dies a les Avellanes poden ser una experiència diferent al que vivim en el nostre dia a dia.

L'equip de Pasqua ha pensat tot un seguit d'iniciatives per recordar aquests 40 anys de Pasqua a més de la preparació pròpia de la Pasqua 2013 amb el lema “Mirant a fons”.

La Pasqua a la xarxa

- Twitter: Ens pots seguir al compte de twitter @pasquavellanes amb dos *hashtags*: #pasqua40anys i #pasquavellanes2013.

- Facebook: Pots seguir aquest enllaç del Facebook, fer-te amic/a de la Pasqua i deixar-hi la teva aportació.

Totes les novetats sobre la Pasqua les trobaràs també a la pàgina de la Pasqua www.maristes.org/pasqua/avellanes i a www.maristesenxarxa.cat.

Dóna el teu testimoni de la vivència de la Pasqua

Si has participat a la Pasqua al llarg d'aquests 40 anys, si ha estat important per a tu, per la teva vivència, per la teva fe, pel teu compromís... dóna el teu testimoni (màxim 600 caràcters amb espais). Amb tots els testimonis volem fer una publicació també que pugui servir moltes altres persones.

Els correus electrònics es poden enviar a pasquavellanes@maristes.cat adjuntant una foto actual o d'alguna Pasqua en la qual hagis participat.

D.O.: La vida, font d'alegria

La Paraula VIDA ens inspira a sentir, força, color, llum, alegria... Som Vida i moltes vegades ho oblidem, som una font d'alegria, felicitat, esperança, però el dia a dia ens porta a deixar de veure tot allò que ja som.

Ens hem proposat en aquest any tornar a re-Viure tot això que som. Crearem una realitat basada en l'alegria, la felicitat, la pau, traurem el millor de nosaltres i ho compartirem. Jugarem, riurem, experimentarem els sentits amb consciència, coneixerem aquell nen interior que tots portem dins, ens relaxarem i crearem tot allò que desitgem.

Lloc: MONESTIR DE LES AVELLANES (Os de Balaguer-Lleida)

Dates: 22-24 de febrer de 2013

Inscripció: com.avellanes@maristes.org

Col·laboració econòmica: cap de setmana (pensió + activitat): 80€

Més informació: Telèfon: 973 438 006 - A/e: com.avellanes@maristes.org

web: www.monestirdelesavellanes.com (secció Casa d'Espiritualitat)

La Unió de Germans Ensenyants (UFE) fa visible la vocació de germà

La Unió de Germans Ensenyants (U.F.E., Union des Frères Enseignants) ha decidit d'esdevenir una comissió de la CORREF (Conferència de Religiosos i Religioses de França) per tal de fer més visible la vocació de germà al si de la vida religiosa. La nova denominació és Comissió CORREF-UFE.

Dia de la Vocació Franciscana

Este año será el primero en el que todas las provincias en proceso de unificación celebrarán de manera conjunta el **DÍA DE LA VOCACIÓN FRANCISCANA**. Se ha señalado como el domingo más cercano al 2 de febrero, Jornada Mundial de las Vocaciones a la Vida Consagrada. Este año, por tanto, el **DOMINGO 3 DE FEBRERO**.

Con motivo de esta jornada, os dejamos los materiales que se han elaborado para celebrar con gozo dicha jornada en el siguiente enlace:

<http://www.franciscanosdecastilla.org/biblioteca/otraspub.html>

Podéis encontrar:

- El Cartel
- La Eucaristía
- Las catequesis según el itinerario de fe franciscano que se está elaborando:
para la etapa FRANCESCO (9 A 12 AÑOS)
para la etapa SAN DAMIÁN (12 A 18 AÑOS)
para la etapa PORCIÚNCULA (19 A 22 AÑOS)
para la etapa RIETI (23 AÑOS EN ADELANTE)
- Una vigilia de oración vocacional

Si habéis creado algún material en torno al lema (catequesis, celebraciones, dinámicas...), sería estupendo que pudiéramos compartirlo con todos. Nos lo podéis hacer llegar a este correo y lo distribuiríamos entre todos los que de algún modo están trabajando en PJV. Lo que se comparte se multiplica y es regalo para todos.

Usadlo con cariño, pero usadlo y compartirlo (en vuestras páginas web, blog, Facebook, contactos...) con quienes creáis que pueda venirle bien.

IIIr. FÒRUM ESGLÉSIA PLURAL "Impliquem-nos... el futur és nostre"

31 de gener - 7 del vespre

Auditori Blanquerna - Vallldonzella, 12 - Barcelona

Ponent: JAUME BARBERÀ, periodista

Dirigeix i presenta el programa SINGULARS, del Canal33

La participació al Fòrum és gratuïta.

Com ja ve sent habitual aquests darrers anys, Església Plural organitza un fòrum per debatre temes d'actualitat, amb idees i arguments que habitualment no són els que ens fan arribar els mitjans de comunicació de més presència i influència.

Hi ha molta gent intel·lectual, i professionalment molt solvent i lliure, que generalment no té accés als mitjans de més ressò. Aquestes persones són les que ens interessa trobar per presentar idees noves, fresques i poc sospitoses de lligams amb els *establishment* polític o religiós.

Una d'aquestes persones és Jaume Barberà. Ell, des de la finestra que cada setmana disposa al Canal 33, porta diverses temporades donant veu a persones de vàlua i prestigi contrastats que no tenen oportunitat de connectar amb el gran públic perquè, entre altres raons, el seu missatge molesta les elits dominants.

Una gran part de tots els programes que porta emesos "Singulars" han estat dedicats a les diverses crisis

que venim patint aquests darrers anys. Crisi de valors, crisi econòmica, crisi ecològica, bombolla immobiliària, corrupció, l'escàndol financer, la viabilitat de la independència de Catalunya, etc.

Una constant en tots els programes és: si volem un canvi de rumb en la nostra societat, impliquem-nos-hi; tan sols nosaltres podem avançar cap un futur nou i recuperar el timó per marcar-ne la direcció.

No us ho podeu perdre. Us hi esperem.

Carta al president Mas davant la difícil situació de l'escola concertada

Fundació de l'Escola Cristiana de Catalunya - 28.01.2013, núm. 455

La junta directiva d'APSEC, davant la situació econòmica que estan patint les escoles concertades, va acordar, en la seva darrera reunió, fer arribar la seva preocupació al President de la Generalitat un cop fos investit. A tal efecte es va promoure una carta conjunta de totes les entitats representatives de titulars d'escoles concertades.

Aquesta carta, signada per les cinc associacions de titulars d'escoles concertades (quatre d'ordinàries i una de centres d'educació especial), així com per la Fundació Escola Cristiana de Catalunya -que representa també professorat i mares i pares-, s'ha lliurat al president de la

Generalitat, recentment investit de nou. També aquests dies s'ha fet arribar còpia de la carta a la consellera d'Ensenyament, al conseller d'Economia i Coneixement i als mitjans de comunicació.

La carta, de la qual us facilitem còpia en un document adjunt, expressa la felicitació al president pel seu nou mandat, però aprofita per recordar algunes de les **circumstàncies específiques de l'escola concertada** que ens porten a tot el sector a estar en un moment d'extrema dificultat:

- Insuficiència històrica, agreujada en el temps, de la dotació econòmica concert.
- Supressió d'ajuts diversos per part de la Generalitat.
- Disminucions salarials o de millores socials del nostre professorat, tot i no gaudir dels beneficis de la condició de funcionaris.
- Retard en els pagaments de la Generalitat.

Reconeixem en el text que, davant de molts d'aquest problemes, la Generalitat no té els instruments necessaris per fer-hi front i recordem que, en coherència amb això, ja en el seu dia vam donar suport a la reivindicació d'una hisenda pròpia per a Catalunya.

Malgrat aquest reconeixement, i davant el risc a què aquesta situació ha portat alguns centres, plantejem: *No sabem si la Generalitat pot **escurçar aquests endarreriments o pot arbitrar d'altres mesures pal·liatives**, però volem insistir en la gravetat i la urgència que viu el sector, i us demanem que emprengueu -o ens suggeriu- les mesures que puguin donar supervivència al sector.*

**Servei de documentació:
Materials per a la Jornada Mundial de la Vida Consagrada**

Servei de Documentació
 Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat
 Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Autor	Conferència Episcopal Espanyola – Vida Consagrada	9
Títol	Materials per a la Jornada Mundial de la Vida Consagrada	
Data	Any 2013	
Font	Comissió de la Vida Consagrada de la Conferència Episcopal Espanyola	
Publicat	31 de gener de 2013	

**Materials per a la
Jornada Mundial de la Vida Consagrada**

Trobareu el text en el document annex a la tramesa d'*Horeb*. Bona lectura.

Jornada de Teologia Pastoral: "Re-crear els camins de l'experiència cristiana"

 <p>Re-crear els camins de l'experiència cristiana</p> <p>JORNADA DE TEOLOGIA PASTORAL Facultat de Teologia de Catalunya Seminari de Teologia Pastoral</p> <p>Dijous, 28 de febrer del 2013 de les 11h a les 19.30h</p> <p>Seminari de Barcelona (Aula Sant Josep, claustre esquerra) Carrer Diputació, 231 08007 Barcelona</p> <p>FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA</p>	<p>Programa:</p> <p>11h: Acollida 11.15h: Pregària 11.25h: Benvinguda. <i>Armand Puig, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya.</i> 11.30h: Introducció. <i>Josep M. Domingo, director del Seminari de Teologia Pastoral.</i></p> <p>11.50h: Taula rodona: La iniciació a la fe cristiana avui</p> <ul style="list-style-type: none">• Xavier Morlans, prevere de Barcelona, professor de Teologia Fonamental, impulsor del <i>Tornar a Creure</i>.• Claustre Solé, religiosa de la Companyia de Maria, professora de Sagrada Escripura.• Emili Marlés, prevere de Terrassa, professor de Cristologia, formador del Seminari. <p>Modera: Josep Casellas, prevere i periodista, professor de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona.</p> <p>13h: Diàleg amb els teòlegs</p> <p>14h: Dinar</p> <p>16.h: Conferència: Re-crear els camins de l'experiència cristiana avui i aquí, per Sebastià Taltavull Anglada, bisbe auxiliar de Barcelona.</p>	<p>16.45h: Taula d'experiències: Desbrossant camins...</p> <ul style="list-style-type: none">• entre els ateu agnòstics, més allunyats (<i>Ramon Rosal, prevere i psicòleg, de l'Institut Erich Fromm</i>);• entre els indiferents, neutrals, passius (<i>Anna Gimeno, psicòloga, de l'Institut Erich Fromm</i>);• entre els que han heretat la fe i estan en diferents proximitats i distàncies (<i>Enric Temes, prevere de Barcelona, delegat de Catequesi</i>);• entre els cercadors, propers i sensibles a diferents creences i espiritualitats (<i>Francesc Grané, professor de la Universitat Ramon Llull, director del Màster d'Espiritualitat</i>);• entre els "fatigats" o desencisats que necessiten mantenir l'esperança (<i>Mercè Solé, membre de l'ACO i de l'equip de Pastoral Obrera del bisbat de Sant Feliu</i>). <p>Modera: Joaquim M. Cervera, prevere i sociòleg.</p> <p>18.15h: Pausa</p> <p>18.30h: Diàleg amb els membres de la taula d'experiències. Modera: Josep Torrente, prevere, delegat de Mitjans de Comunicació del bisbat de Sant Feliu.</p> <p>19.h: Conclusions a tall de pistes pràctiques</p> <p>19.20h: Cloenda</p>
---	--	--

Inscripcions: de l'1 al 22 de febrer

Envieu o presenteu la butlleta d'inscripció juntament amb el justificant de pagament a la Secretaria de la Facultat de Teologia de Catalunya abans del dia 22 de febrer.

Diputació 231 - 08007 Barcelona - Fax: 93 451 52 12. Telèfon: 93 453 49 25

Correu electrònic: congressos@teologia-catalunya.cat

Activitats

CURS D'ANIMADORS DE JOVES, AMB EL TEMA "COM TRANSMETRE LA FE ALS JOVES"

Organitza: Delegació de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona

Dies: 2 i 3 de febrer

Lloc: Parròquia de Santa Anna, Barcelona

Hora: de 9.30 a 20 h

Més informació: www.delejovebcn.com

CONFERÈNCIA SOBRE "LA IMPORTÀNCIA DE LA HISTÒRIA EN EL CONCILI VATICÀ II"

A càrrec del: P. Josep M. Benítez, historiador

Lloc: Casa Elizalde, c. València, 302, Barcelona

Dia: 3 de febrer, dimarts

Hora: 18 h

Cristianisme i Justícia ha publicat el quadern Fa 50 anys va haver-hi un Concili

El teòleg Víctor Codina analitza l'herència del Concili Vaticà II en el seu 50 aniversari

La celebració del 50 aniversari del Concili Vaticà II (1962–1965) ha reobert el debat sobre quina ha estat la veritable incidència d'aquell esdeveniment per a l'Església. Va suposar realment una renovació i una obertura de l'Església al món modern? O la posterior aplicació del Concili el buidà de contingut? És vàlid, 50 anys després, el model d'Església que dibuixava el Vaticà II?

Víctor Codina, jesuïta, preparava el seu doctorat en Teologia a Roma durant la celebració del Concili Vaticà II. Seguia de prop el seu desenvolupament i fins i tot va poder assistir a una sessió conciliar. 50 anys després, i amb la seva experiència com a teòleg a l'Amèrica Llatina, exposa, en el darrer quadern de Cristianisme i Justícia, les seves impressions sobre aquell esdeveniment i la seva posterior aplicació.

El Vaticà II, en la línia dels desitjos expressats per Joan XXIII en el seu discurs inaugural l'11 d'octubre de 1962, representa el pas d'un model d'església piramidal, desigual, clerical i unida a l'Estat a una església que tornava a les fonts de la fe, responia als signes dels temps, afrontava el diàleg amb el món modern i amb la cultura, redescobria la dimensió comunitària i abordava el tema de l'ecumenisme i el compromís amb els pobres, entre d'altres.

Involució eclesial

Què passà, doncs, per què 50 anys després hi hagi tants dubtes sobre què ha representat el Concili? El Vaticà II va provocar moltes reaccions i exageracions en el si de l'Església, tot just després de la seva finalització, generant un clima en el que **“la minoria conciliar que va ser derrotada pel Concili, a poc a poc, ha anat enarborant la interpretació del Vaticà II, utilitzant el seu poder per buidar-lo de contingut”**. **“Molts dels documents del magisteri que s’han anat produint en temps de Joan Pau II marquen un clar retrocés respecte a la inspiració més profunda del Vaticà II”** fins al punt de generar **“gran desil·lusió dels sectors que esperaven que el Concili renovés l'Església”** i una **“pèrdua de credibilitat de l'Església que s’ubica amb dificultat en el nou context social i cultural”**.

Les llacunes del Concili

Però quines en són les causes? Si bé ja durant i acabat el Concili **“alguns teòlegs conservadors es van resistir a acceptar el Vaticà II”**, l'autor assenyala també que **“aquestes postures reaccionàries estaven alimentades per una interpretació excessivament lliure i alegre del Vaticà II per part d'alguns progressistes”**. Però, en la seva opinió, la insuficient aplicació del Concili no prové només de les interpretacions posteriors, sinó que el mateix Vaticà II **“presenta una sèrie de dèficits”** que han fet que, **“en la pràctica, hagi quedat molt sovint a meitat de camí”**: les esmenes que va haver d'admetre per assolir el màxim de consens i que el doten d'una ambigua dualitat, la falta de concreció d'alguns dels grans temes abordats, el silenci a l'entorn de qüestions que ja eren aleshores candents com el celibat sacerdotal o el paper de la dona, i la no realització del somni de Joan XXIII que l'Església fos realment l'Església del pobres. A tot això cal sumar el

temor de pèrdua de poder que va generar en la cúria romana, i que es convertí en un element de fre en el postconcili.

“L'Església ha de generar esperança i sentit”

La reflexió de Codina va encara una mica més enllà i es pregunta si ara, 50 anys després, segueix sent vàlid aquest model d'Església que proposava el Vaticà II. L'autor constata que **“en aquests cinquanta anys hi ha hagut un desplaçament d'accents i interès”**: els esdeveniments socials, polítics, econòmics, culturals i religiosos dels últims anys, amb la crisi econòmica actual, els avenços en ciència i tecnologia, la globalització..., ens situen davant d'un escenari diferent. **“Som davant d'un terratrèmol que ho ha sacsejat tot”**, diu Codina. **“En aquest clima caòtic de canvi i incertesa generalitzada, la problemàtica del Vaticà II ha quedat d'alguna forma desplaçada o fins i tot superada”**. Segons l'autor, els problemes són molt més radicals i de fons i, mentre el Vaticà II se centrà en l'Església, ara **“cal concentrar-se en l'essencial, tornar a Jesús i a l'Evangeli i iniciar una experiència espiritual de Déu i de profecia enfront del món dels pobres i exclosos que són la major part de la humanitat, i enfront de la terra, que està seriosament amenaçada”**. **“L'Església”**, diu l'autor, **“ha de generar esperança i sentit”**.

Amb tot, considera que cal continuar amb el procés de recepció del Vaticà II, encara inacabat, explotar la seva herència en allò que pugui ajudar a respondre als reptes d'avui, en línia amb l'Esperit que va moure Joan XXIII a fer un salt cap endavant.

L'autor

Víctor Codina és jesuïta i doctor en Teologia. Va estudiar Filosofia i Teologia a Sant Cugat, a Innsbruck i a Roma. Des de 1982 resideix a Bolívia, on ha treballat amb sectors populars i en la formació de laics a Oruro i Santa Cruz. Professor de Teologia a la Universitat Catòlica Bolívia de Cochabamba alternant amb el treball pastoral en barris populars. Ha publicat diversos quaderns amb Cristianisme i Justícia, entre els quals, *Espinal, un català màrtir de justícia* (1984), *Acollir o refusar el clam de l'explotat* (1988), o *Sentir-se església en l'hivern eclesial* (2006)

Més informació:

- *Fa 50 anys va haver-hi un concili...* ([descarregar quadern en català](#))
- *Hace 50 años hubo un concilio...* ([descargar cuaderno en español](#))
- [Imatge de Portada \(català\)](#) - [Imatge de Portada \(español\)](#)
- Entrevista a l'autor ([Audio de Radio Ecca](#))

ACIDH: “Economia, empresa i la inquietud de la consciència”

Dilluns **25 de febrer de 2013** tindrà lloc el proper **Sopar Col·loqui** de l'acidH.

En aquesta ocasió, la xerrada serà a càrrec de la Sra. **Montserrat Tura** i portarà per títol **Economia, empresa i la inquietud de la consciència**.

L'horari serà de 20:30h a 23h i tindrà **lloc a la sala d'actes de l'acidH, c/ Milà i Fontanals, 49**. L'acte consistirà en un sopar, amb posterior col·loqui, ofert pel servei de càtering de l'acidH (Shuup Catering), per l'aportació econòmica de 25 €.

Cal **reservar plaça** als telèfons: 93.457.38.52 - 93.219.36.51 o al mail

comunicacio@acidh.org o bé realitzar l'ingrés indicant les dades personals al compte:

Banc Sabadell 0081-7011- 19- 0001792582.

L'aforament és limitat, prevaldrà l'ordre d'inscripció.

Agenda

2013		FEBRER
2	ds.	Jornada Mundial de la Vida Consagrada
5	dt.	Junta Directiva URC 16.00
9	ds.	URC-CEVRE: Jornada de formació permanent
11	dl.	Grup Anawim: reunió de superiores majors
13	dc.	Quaresma: dimecres de cendra
13	dc.	Delegats Episcopals de Vida Consagrada. Barcelona.
13	dc.	Xarxa Àfrica-Europa · Trobada a la seu de l'URC
17	dg.	Arquebisbat de Barcelona (Delegació de Vida Consagrada): recés de Quaresma, dirigit pel Sr. Cardenal, per a les religioses, al Seminari de Barcelona
18	dl.	Reunió de la Vocalia de Pastoral Juvenil i Vocacional
23	ds.	Bisbat de Terrassa (Delegació de Vida Consagrada): recés a càrrec de la Gna. Eulàlia Jubany, cma, a les Carmelites de Terrassa

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.general@urc.cat
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	info@urc.cat
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb@urc.cat
Web	Unió de Religiosos de Catalunya	www.urc.cat
Facebook	Unió de Religiosos de Catalunya	www.facebook.com
Twitter	URC Unió Religiosos	@URC_Catalunya

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
 Secretari general: sec.general@urc.cat / Secretaria: info@urc.cat / Informatiu: horeb@urc.cat
<http://www.urc.cat>